

Εσύ πως θα συνεχίσεις να αξιοποιείς
τον υπόλοιπο χρόνο της ζωής σου;

2018

Ο χρόνος που αφιερώνουμε σε έναν καλό λογισμό, σε μια καλή πράξη, στην μετάνοια και διόρθωση του εαυτού μας, στην τήρηση των θείων εντολών, στην απόκτηση μιας αρετής, στην μελέτη του Λόγου του Θεού, σε έναν εκκλησιασμό, σε μια προσευχή αγάπης και ευχαριστίας στο

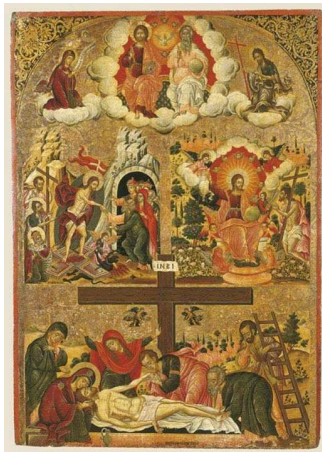
Θεό, όλα αυτά τα δευτερόλεπτα, αποταμιεύονται σε έναν λογαριασμό που μας άνοιξε ο Θεός στην "Τράπεζα της Αιωνιότητας"! Ο Θεός κάθε μέρα μας δανείζει 86.400 δευτερόλεπτα προς διαχείριση. Αναρωτήσου: Εσύ πόσα απ' αυτά ξοδεύεις άσκοπα και πόσα απ' αυτά φροντίζεις να κατατεθούν στον λογαριασμό της ψυχής σου; Η Αγία Γραφή μας συμβουλεύει: *"Τον υπόλοιπο χρόνο της ζωής σας στη γη να μην τον ζήσετε σύμφωνα με τις ανθρώπινες επιθυμίες, αλλά σύμφωνα με το θέλημα του Θεού"*. (Πέτρου Α', 4, 2). Εσύ πως θα συνεχίσεις να αξιοποιείς τον υπόλοιπο χρόνο της ζωής σου;

Αυτό που έχει σημασία είναι...

Κάποιος ιερέας μου είπε πρίν χρόνια: Ξέρω πως οι περισσότεροι που έρχονται να παρακολουθήσουν την Κυριακάτικη Θεία Λειτουργία, είναι εκεί μόνον με το σώμα τους. Το μυαλό τους ταξιδεύει στα καθημερινά ζητήματα τους. Κάποιοι σκέφτονται ακόμα και το ποδόσφαιρο ενώ οι γυναίκες θέματα του σπιτιού....

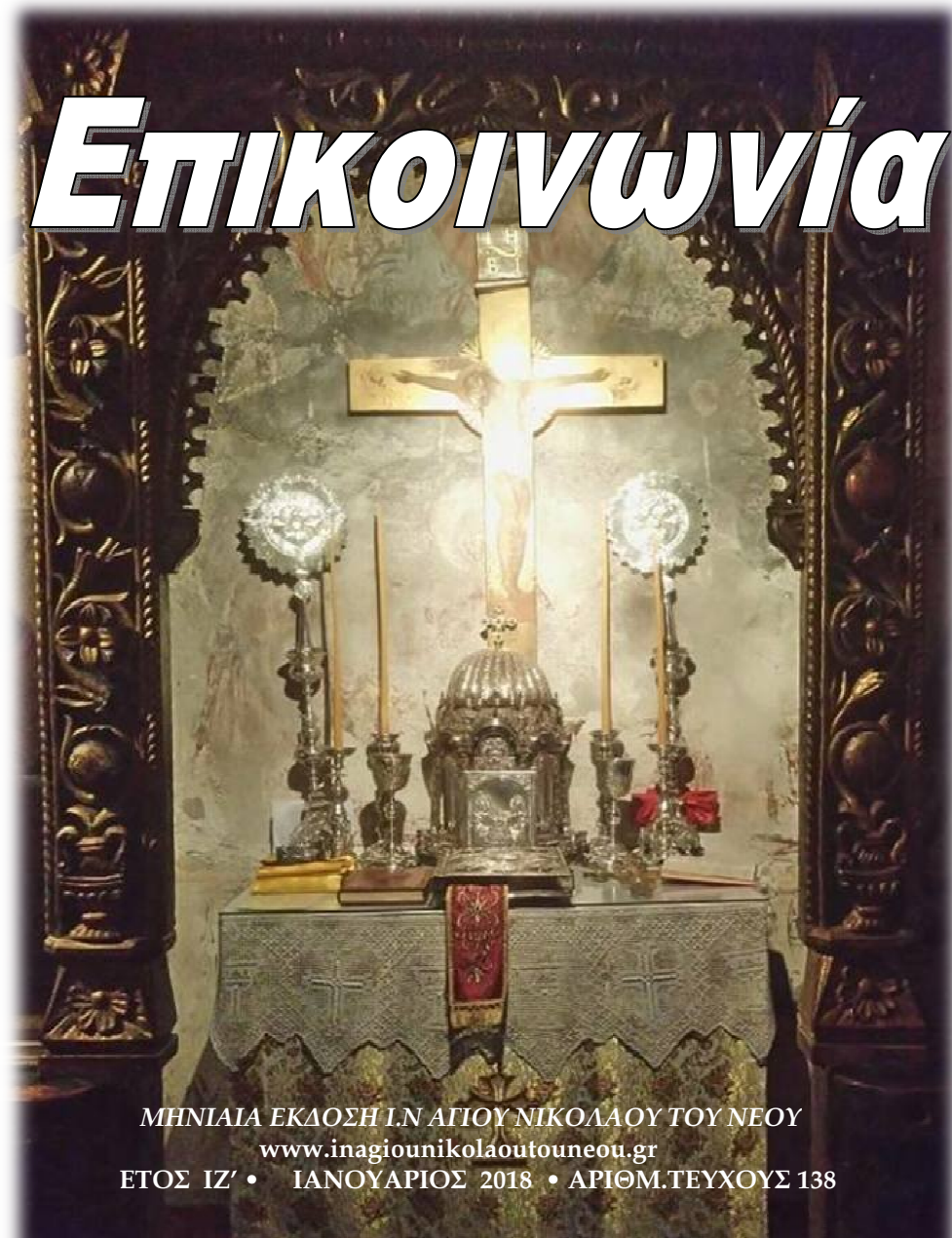
Μπορεί λοιπόν αυτοί να μην συμμετέχουν πνευματικά στο γεγονός, ωστόσο όπου κι αν τρέχει το μυαλό τους, η ψυχή τους παίρνει αυτό που πρέπει να πάρει και ενώνεται μυστικά με Τον Κύριο,...

Οπότε αυτό που έχει σημασία είναι να έρθουν και από εκεί και μετά ο Χριστός θα κάνει το θείο έργο Του. Αγγίζει την ψυχή τους χωρίς οι ίδιοι να το αισθάνονται και φεύγουν πλήρεις ευλογίας!!

Αναστασία Αυγερινο

Επικοινωνία

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι.Ν. ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ
www.inagiounikolaoutouneou.gr
ΕΤΟΣ ΙΖ' • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2018 • ΑΡΙΘΜ. ΤΕΥΧΟΥΣ 138

Το τεύχος αυτό είναι προσφορά
**ΟΜΑΔΟΣ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΦΙΛΩΝ**

Τριώδιο δεν σημαίνει τίποτε απ' όλα αυτά.

Τριώδιο! Μια περίοδος δυστυχώς παρεξηγημένη από τους περισσότερους...Μία λέξη η οποία ακούγοντας την, φέρνει στο μυαλό μας, το καρναβάλι, την διασκέδαση, το φαγοπότη, το ξεφάντωμα...Μήπως όμως Τριώδιο δεν είναι τίποτε απ' όλα αυτά; Μήπως δεν έχουμε πάρει στα σοβαρά αυτήν την Κατανυκτική

Εκκλησιαστική περίοδο και νομίζουμε ότι το Τριώδιο και όλη η προ του Πάσχα περίοδος δεν έχει ιδιαίτερη σημασία, και αποτελεί μία ευκαιρία για να εκτονωθούμε, να διασκεδάσουμε, και να γυρίσουμε στην συνέχεια στις διάφορες φροντίδες και ασχολίες μας; Οχι!!! Τριώδιο δεν σημαίνει τίποτε απ' όλα αυτά. Το Τριώδιο και ολόκληρη η Σαρακοστή είναι ένα πνευματικό ταξίδι που προορισμός του είναι το Πάσχα η «Εορτή των Εορτών». Και όπως όταν κάποιος ξεκινάει ένα ταξίδι, πρέπει να ξέρει που πηγαίνει, έτσι συμβαίνει και με το Τριώδιο. Είναι το ταξίδι εκείνο που Κυριακή με Κυριακή μας οδηγεί στην νύχτα της Αναστάσεως «την Σωτήριο, τη Φωταυγή, και Λαμπροφόρο».

Η πρώτη Κυριακή του Τριωδίου αναφέρεται στην Παραβολή του Τελώνου και του Φαρισαίου και τονίζει ότι η ταπείνωση είναι η απαραίτητη ηθική αξία την οποία πρέπει να καλλιεργήσουμε, αφού Εκείνος ο οποίος μας την δίδαξε την εφάρμοσε πρώτος με το παράδειγμα Του, γενόμενος ο ίδιος Άκρα Ταπείνωση επάνω στο ξύλο του Σταυρού. Η δεύτερη Κυριακή του Τριωδίου μας θυμίζει τον Πατέρα Εκείνον που υπακούοντας στο θέλημα του γιου του, του δίνει την περιουσία που του ανήκε, για να την ξοδέψει ασυλλόγιστα και να καταλήξει έρμης, φτωχός, γυμνός και πεινασμένος και να επιζητήσει και πάλι την πατρική στοργή και αγκαλιά. Στο πρόσωπο του Πατέρα διακρίνουμε τον Εύσπλαχνο Θεό, και στο πρόσωπο του ασώτου υιού διακρίνουμε τους εαυτούς μας, οι οποίοι ζητούμε την ελευθερία μας μακριά και έξω από την Εκκλησία και που επαναστατούμε έναντι του Θεού καθημερινά επειδή νοιώθουμε ότι η ζωή μας κοντά Του μας πνίγει και μας υποτιμά. Ευτυχώς που η αγκαλιά του Εσταυρωμένου Πατέρα μας είναι μόνιμα ανοικτή και μας περιμένει για να μας γιατρέψει τις πληγές που μας προξενεί η αμαρτία και η απομόνωση από Εκείνον.

Ενώ στις δύο προηγούμενες Κυριακές μάθαμε ότι πρέπει να ταπεινωθούμε και να επιστρέψουμε στον Θεό, την Κυριακή των Απόκρεω θυμόμαστε την μέλλουσα Κρίση από Την οποία δεν θα μπορέσει να ξεφύγει κανείς. Είναι μία προειδοποίηση η Ευαγγελική Περικοπή της Κυριακής της Αποκρίας για το Δικαστήριο που θα μας δοξάσει η θα μας καταδικάσει. Και φτάνουμε στην Κυριακή της Τυρινής όπου από τα χείλη του Χριστού μας ακούμε ότι απαραίτητη προϋπόθεση για την εκ μέρους του Θεού συγχώρηση των σφαλμάτων μας, είναι η συγχωρητικότητα που θα δείξουμε απέναντι σε 'κείνους που έσφαλαν και η επιστροφή στην αγάπη, την ενότητα, στην σύμπνοια, στην αδελφότητα, στην αλληλοκατανόηση.

Καταλαβαίνουμε λοιπόν αδελφοί μου, ότι η περίοδος αυτή είναι ένα σχολείο μετάνοιας στο οποίο κάθε Χριστιανός οφείλει να μπαίνει κάθε χρόνο για να καταφέρει να εμβαθύνει, στην πίστη του, να την επανεκτιμήσει, κ ν' αλλάξει την ζωή του. Είναι η περίοδος αυτή μία υπέροχη προσκυνηματική πορεία προς τις πηγές της Πίστης μας, είναι μία καινούργια ανακάλυψη του Ορθόδοξου τρόπου ζωής.

Η Εκκλησία μας με τις κατανυκτικές ακολουθίες της περιόδου αυτής μας βοηθά στο να ανακαλύψουμε Το νόημα Της. Μακάρι όλοι εμείς να καταλάβουμε ότι Τίποτα δεν είναι τόσο όμορφο, τόσο βαθύ, και τόσο πλούσιο σε έμπνευση όσο αυτό που η Εκκλησία μας, μας προσφέρει από σήμερα που μπήκαμε στην Ευλογημένη αυτή περίοδο η οποία ήδη από σήμερα άρχισε να ευωδιάζει το αναστάσιμο άρωμα μέσα από τον Ζωοδόχο Τάφο του Νεκρاناστημένου Σωτήρα μας.

Στην Εκκλησία σωζόμαστε!

Υπάρχει η άποψη ότι σκοπός της Εκκλησίας μέσα στην κοινωνία είναι να συμπαραστέκεται σε όσους έχουν υλικές ανάγκες. Αυτό το σκεπτικό βασίζεται στην πεποίθηση ότι η Εκκλησία είναι φιλανθρωπικό κατ'απόψη.

Η Εκκλησία όμως δεν είναι φιλανθρωπικό κατ'απόψη. Η Εκκλησία δεν είναι σύλλογος που κάνει καλές πράξεις. Η Εκκλησία δεν έχει στόχο να μας κάνει μονάχα καλούς ανθρώπους και χρηστούς πολίτες.

Στην Εκκλησία σωζόμαστε, στην Εκκλησία συμμετέχουμε δυναμικά στη ζωή που μας χάρισε ο Ιησούς Χριστός. Αυτός είναι ο σκοπός της Εκκλησίας. Επομένως, τα καλά έργα δεν είν' αυτοσκοπός, είναι ο δρόμος... Στην Εκκλησία δεν γινόμαστε καλοί άνθρωποι.

Γινόμαστε αθάνατοι άνθρωποι. Σωζόμαστε. Όποιος λοιπόν θέλει να λέγεται χριστιανός δεν αρκεί να κάνει 'καλές πράξεις' -όπως για παράδειγμα διδάσκει ο Προσκοπισμός..

Όποιος θέλει να λέγεται χριστιανός, πρέπει ν' αγωνίζεται, η ζωή του ν' αρχίζει και να τελειώνει με το Άγιο Ποτήριο, το Σώμα και το Αίμα του Χριστού, του Ιδρυτή της Εκκλησίας.

Αν στις καλές μας πράξεις απουσιάζει η αναφορά στο Πρόσωπο του Χριστού, τότε αυτές και μόνες γίνονται αιτία ενίσχυσης του εγωισμού μας...

Ιάκωβ Ιερομ.

Να λέτε και αυτή την όμορφη προσευχή στην Αγία Τριάδα: «*Η ελπίς μου ο Πατήρ, καταφυγή μου ο Υιός, σκέπη μου το Πνεύμα το Άγιον, Τριάς Αγία δόξα Σοι*». *Κι αν δεν μπορείτε όλη να τη μάθετε, μάθετε την τελευταία φράση μόνο και να τη λέτε πολλές φορές την ημέρα. Στο σπίτι, στον δρόμο, από μέσα σας: «Τριάς Αγία, δόξα Σοι*».

Γόρτυνος Ιερεμίας